

KÖZMŰVELŐDÉSI, TÁRSADALMI, GAZDÁSZATI, IPARI, KERESKEDELMELI ÉS NEVELÉSÜGYI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSMEGYE ÉS A MEGYEI TANFELÜGYELŐSÉG HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MEGJELEN:

hetenként egyszer, vasárnap.

Egyes számok 20 krajozárjával kaphatók könyvkereskedésekben.

A kéziratok a szerkesztőséghez, pénzek s reklamációk a kiadó-hivatalhoz utasítandók.

Kéziratok vissza nem adódnak.

Előfizetési feltételek.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 5 frt — kr.
Hat hónapra 2 frt 50 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal is küldhetők.

Hirdetések.

Hivatalos hirdetések díja a bélyeg-illetékekkel együtt: 1—100 szóig 1 frt 30 kr., a 100-on fölül minden szó 1 krajával számított. E hirdetések után járó díj előlegesen küldendő be.

Magán hirdetések: négy hasábos petit sor egyszeri közléséért 7 kr., kétszeriért 6 kr., többszöriért 5 kr. — Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 kr.

A nyiltterben: minden három hasábos garmond sor díja 20 kr.

Vizeink szabályozása.

II.

A Percz- és Szikince-patakok mentében levő földeknek a vadviz ártól megmentése tárgyában már több évben tettek lépések és intézkedések, melyek azonban célhoz nem vezettek; nem pedig azért, mert a bajt nem gyökeresen és egészben, hanem parciálisan, palliatív eszközökkel akarták orvosolni. Egyes helyeken és részeken, többi közt Léván, a Podluzsánka-csatorna tisztítására, két ízben tetemes költséget fordítottak az érdekelt birtokosok, de mert a vizet szabadon lefolyni a Percz nem engedte, — hasztalanná vált az egész munka és költség. Így történt ez másutt is, ilyen eredményt várhat a most legujabban tett s általunk említett munka a Percz- és Szikince-patakok alsó részeiben.

S mindaddig, míg a gyökeres orvoslás elő nem vétetik, az érdekelt birtokosok e patakok mentében levő földjeik hasznát biztosan nem remélhetik, nem várhatják.

A kultur-mérnökség az egész árterületet fölvette; a tervet, mely a bajon segíthet, előterjesztette; most már csak az érdekelt birtokosoktól függ, hogy az ige testté váljék.

Voltak ugyan már többrendű tanácskozmányok, gyűlések e tárgyban, de egyetértést kivívni eddig nem sikerült; de nem is az egyetértésről lehet itt annyira szólni, mint inkább arról, hogy az áldozathozatal terhesnek találtatott. Pedig minden birtokos meg van győződve arról, hogy a jelenlegi állapot, melyszerint csak elvéte veheti hasznát földjének, tarthatatlan; s hogy a cslekvés órája ütött arra, hogy a vadvizek által elborított terület az érdekelt használatának ki- és átadassék, mert különben az ezek után járó terheket viselni nem lesznek képesek.

A kultur-mérnökség elaborátuma szerint egy holdra 8—12 forintig terjedő költség esik.

Nem csekéljük ezt, főleg, ha tekintetbe vesszük, hogy a preliminált költségek a megvalósításnál mindenkor — az előre nem látható akadályok miatt — majdnem megkétszereződnek, de hát az egyévi termésnek biztos megmentése nem pótolja-e a hozott áldozatot?! És helyese ott áldozathozatalról rettegni, hol az nekünk biztosan meg fog téríteni s bennünket a várva-várt haszon elvesztésének terhes gondjaitól megszabadítani?!

Mi azt tartjuk, hogy a produktív dolgokba befektetett tőke meghozza kamatait és hogy az így befektetett pénz, nemcsak a realitások értékét növeli, hanem ez oly megtakarítás is, melynek haszna, jövedelme elmaradhatatlan.

S azért hisszük, hogy miután hontmegyei érdekelt szomszédaink a részleges javítások munkálataihoz hozzáfogtak (habár ezek még semmiféleképp sem tekinthetők biztos és állandó hasznot ígérő vállalkozásnak), s miután Barsvármegye törvényhatósági bizottsága a folyó évi júniushóban megtartott közülésében elhatározta: a kultur-mérnökség munkálatait a közjó és ezen vidék lakóinak érdekében érvényre emelni s ennek fogantatására a szükséges lépések s intézkedések megtételére az alispánt utasította és fölhatalmazta, s miután Hontvármegye közönsége szintén e kérdés megoldását kezébe vette s részben a munkát már meg is indította: Barsvár-

megye alispánja által, a folyó 1883. évi augusztushó 28-ára, Lévára, e tárgyban kitűzött érdekeltek ülésén, a vajdó helyzetből kiemelkedni s oly közös és egyetértő határozatban fognak megállapodni, melyet az ügy fontossága mind közgazdasági, mind jól fölfogott magánérdekben megkövetel.

Magyar nyelvi pótanfolyam.

Azon hiedelemből kiindulva, hogy a tisztelt olvasóközönség a magyar nyelvi pótanfolyamok iránt némi érdeklődéssel viseltetik: veszek magamnak alkalmat, az éviről — a multnak is érintése mellett — színezetebb képet adni.

Az 1879. évi XVIII-ik — a magyar nyelvnek a baza határain belül létező, elemi iskolákban tanítását kötelező törvényzikknek megalkotása óta, négy ilyen pótanfolyam volt rendezve Léván.

Részvétet az elsőben 37, a másodikban 51, a harmadikban 66 és az ez évi 4-ikben 78 idegenajku tanító és tanítónő.

E fokozatos emelkedésnek — a létszámban — az-e az oka, hogy a vidékbeli idegennyelvű tanítók maguk is mindjobban érzik szükségét az állami nyelv bírásnak a közönség részéről jövő nyomás folytán? — az-e, hogy a királyi és kerületi tanfelügyelő urak erősebben néznek a közvélemény támogatása mellett — a törvény végrehajtása után? — az-e, hogy az egyebet tett eredménytelen kísérlet után, a tanítók tettek próbát a siker reményében? Ezt megállapítani nem lehet. En ugy vélem: mind a három tényező befolyt. Egyéb-iránt örvendetes mindégük, — együtt annál inkább.

A másik, örvendetes jelenség, a pontos megjelenésben észlelhető. Míg a megelőző években, még a legközelebbiben is, csak nagyon hulladozva jöttek be a tanfolyam-hallgatók: az idén már az első nap beérkezett 50, — a második és harmadnapon 21, — nyolcz napon belül 4, és csak 3 jött elkésve, gátoltatva élet és egészségi viszonyai által.

A harmadik örvendetes jelenség magukviseletére vonatkozik. — Nemesak az erkölcsiség, de az illem tekintetében is, kifogástalan volt az ez alkalommal, — nem is említve a mult évben fölmerült nemzetiségi tekintet. — Öröm volt köztük lenni, velük érintkezni; öröm a tanfolyam vezetésével fáradozni.

De nem hagyhatom említetlenül a hallgatók szorgalmát sem. Egész éven át otthon bajlódni a kis, borzas muzsákkal, s most itt naponként, néha 6 órán át, törni az észet és emlékező-tehetséget, — nem is említve az ajkat — 40—60 év közti, többet nélkülözött és sanyargott, mint bőven töltözött egyéneknek: biz az nem tréfa! Volt köztük két morvaországi születésű: Szvoboda József és Popelka Ferencz, amaz 54, ez 56 éves, amaz trensen-, ez nyitramegyei tanító. Mikor bejöttek: az olvasás dúczögött, a kiejtés bántotta a fület, beszéd- sőt szóismeretről szó sem volt. Es ez a két egyén, hat hét alatt annyit tanult, dolgozott, hogy annak elteltével: irásbeliből mindkettő jó- s a szóbeliből elégséges osztályzattal tette le a magyar nyelvi képesítő vizsgát. — De ilyen kiválók voltak a többi, más két csoportban is. S ezek példája természetesen hatott a többire is.

A beérkezett 78 tanító közül: 1 volt Turóc-, 2 Hont-, 22 Trensen-, 25 Bars-, és 28 Nyitramegyéből.

Három csoportra osztattak: A magyarul keveset tudók 23-an voltak az első —, a német-ajkuak 14-en, a második —, és a csak tótul-tudók 41-en a harmadik csoportban. Naponként d. e. 7—11-ig tartattak az előadások; de a harmadik csoportnak, számra való tekintettel — a gyakorlás végett — három héten át délután is volt két órája. Irtak a tanteremben a táblára és otthon dolgoztak házi föladatokat.

Vizgára jelentkeztek 49-en; visszalépett 7; sikerrel tette le a vizsgát 34; 8-an pedig új vizsgára lettek utasítva.

A pótanfolyam aug. 11-én fejeztetett be. Ennek költsége belekerült 2584 frt. 92 krba.

A koronát föltette az egésze Riszner Ede, újbányai kántortanító ur, azért emlékezem meg róla én is legutójjára. — A pótanfolyam bezárásakor a kir. tanfelügyelő ur önagsága buzdító beszéde után —, társai nevében köszönetét nyilvánította e gondoskodó jótéteményért a magyar kir. kormánynak, fáradozásaiért a

tanfelügyelő urnak és a tanári karnak; szavait pedig társaihoz intézett azon fölhívással fejezte be: „Mutasuk meg hálánkat azzal, hogy jó hazfiak, jó magyarok leszünk mindnyájan!” Ezen hazfiasszó szövege szó szerént a következő:

„Nagyságos Tanfelügyelő ur!
Tekintetes tanári kar!

Ezen ünnepélyes perczben szívemet oly érzés tölti el, mely kifejezést követel s ez érzés tolmácsává lenni, én kész örömmel sietek.

Talán mondanom se kell, hogy kimondhatlan hálát költünkünkben a magas kormánynak azon kegyes eljárása, melyszerint minket, szláv- és németajku néptanítókat a szép, hazai nyelvben oktattat s így alkalmat nyújt nyelv szerént is azzá lennünk, ami lélemben és meggyőződésünk szerint már régtől vagyunk: „magyarok”, hű, igaz érzelmű fia i e hazának, mely mindenkor édesanya volt nekünk.

Hála legyen a magas kormánynak s a tekintetes tanár uraknak, e reánk nézve oly igen nagy jótéteményért! És ha én csekély vagyok is arra, hogy e hálaszavaimmal odáig elhassak, kérem azokat, kiket társadalmi állásuk oda közelebb visz: adják át elismerő érzelmeink ezen kifejezését, mely mondva talán igen is egyszerűen, de érezve annál mélyebben van.

Fogadjja, Nagyságos Tanfelügyelő ur s a tekintetes tanár urak is, benső köszönetünket a kegyes elnézésért és kitartó türelméért, mivel most és mindenkor viseltettek iranyunkban. — Mi viszont fogadást teszünk, hogy e percztől fogva a magyar érzemnek, magyar szónak nemcsak hívei, de apostolai, s ha kell, harczosai leszünk, bárbová vessen is a sors bennünket.

Éljen e haza!

Ehhez nem kell, de nem is fér több szó!

Léván. 1883. aug. 12.

Szabó Lajos.

A divat.

Azt azonban megítélni, hogy valamely nagyszerű, másokra nézve szellemi, vagy anyagi haszonnal járó tett csakugyan hiúságból eredt-e? nagyon bajos s mindig kétséges, mert ily tettek a legjobb, legnemesebb érzelemből is támadhatnak. De a divat egyedül a hiúság gyermeke. Itt semmi sem vezet bennünket egyéb, mint tetszvágyunk; a ezélszerű. a hasznos, a jó, az okos eselekedet mind elmarad, mind mellőztetik akkor, midőn tetszvágyunk a divat fajait s eszközeit akarja kizsákmányolni.

Ha valamely magasabb, fölöttünk állónak gondolt társadalmi körbe vágyunk lépni — mint az új földesurak —, nem tekintünk semmi mást, csak hogy azon kör szokásait, divatos öltözékeit stb. elsajátítsuk. A vágy lázas izgatottsága, a helytelen ítélet, a kicsinyes tulbecsülés, az új kör teljes szokatlansága aztán elejente mindig nagyon is tulzóvá, nevétségessé teszi az efféle „nagyravágyókat.”

Ha a társaságban bámultatni akarunk s a meglevő divatot tulozzuk: vagy hosszabb lesz az uszály, mint rendszeren, vagy jobban kívágnak a ruha, vagy nagyobb lesz a csokor stb. stb., vagy teleakasztjuk magunkat lelógó czifra sallangokkal, ragyogó drágakövekkel; és keblünk dagad, lelkünk örül, ha mi voltunk a bámulat tárgya, a megszólás központja.

Bátran kimondhatjuk tehát, hogy a divat erkölcsileg semmi tekintetben sem emelhet senkit, mert egyedüli forrása a hiúság, mely legtöbbször valóságos hőbort, gyakran vétkes érzelem. Minden ember, — ki a divatra lépten-nyomon ügyel, azt szüntelen utánozza, ki a divatból, az újból nem a jót, a ezélszerűt választja ki és tartja meg mindaddig, míg jobbat nem tanul: — lehet egyébként igen jó ember, de már a hiúság hatalma alatt áll s így tettei között sok van, amely — legyenhébben szólva — undok érzelem következménye. Már maga az, hogy a hiúság nem soroztatik senki által az erkölcsösség, a tökéletesség sajátságai közé, elég lehetne a divat megvetésére minden művelt, minden tökéletesedni akaró lény előtt.

Hát még azon bűnök, azon iszonyu vétkes, melyek ez érzelemnek köszönik lételüket! Az anya bálba megy czifrán, gazdag öltözékben, mert hát neki ott és csakis úgy kell megjelenie; a lányok követik okos, bölcs anyjukat, mert hát a divat nagy ur. A vagyon pusztul, az adósság növekedik ugyan, a váltó sem ismeretlen bár: de hát ki tehet róla, ha ma csak hintó, pazar öltözék, nagyuri fitogtatás emeli az embert, teremti a „művelty osztályt”!

Nem ritka eset az sem, hogy ma teljes diszben jelentünk meg itt meg ott — holnap aztán a dob napja van, s mi kiesünk a legszükségesebbek birtokából is.

Arra sem nehez példát mutatnunk, hogy szülők s eladó lányok igen szép felső ruhában járnak-kelnek, mert hát az, hogy milyen az alsó ruha, milyen az otthon, van-e mindennapi betevő falat: bizony csak nem olyan fontos dolog, hisz azt nem látja — senki.

És ki nem ismert családot, melynek feje — a férj — kávéházban, ezekrázdában s ki tudja hol, dorobézol, pazarol, míg otthon könnyező anya, sápadt éhes gyermekek dideregnek? — Hjah!, ki tehet róla, ma urat kell adni, mert különben nincs becsület, azaz: nem hajlong pár hitvány ember, nem lizeleg pár „barát” előtted.

Hát az ritkaság, hogy az urfi, kinek állán huzogálni kell a pelyhet, különben észre nem veszik — sok kalandot átélve, sok bókot s ajándékot osztogatva, sok szép szokást, uri módit tudva, kerül haza az „iskoléból”, divatos ruhában, magas ezilinderrel és — hitvány, üres fejjel?

Az, hogy szülőit mennyire rontotta meg gonosz könnyelműsége?: legfőbb a bukás után válik közbeszedé tárgyává.

No, hát ezek mind szép dolgok! Csak rajta!, divatozatosok szép hölgyek s jó urfiak! Csak tanítsd meg jó anya gyermeked korán a szép ruha, a divat is meretere! Majd belőle, belőletek is egy-egy tagja női ki magát az imént elsorolt díszes osztályok valamelyikének!

(Folyt. köv.)

Különfélék.

Garami Rikárd, lapunk munkatársa, Bars-megyének jeles képzett-gü tudományos fia, fővárosi főreáliskolai nyugalmazott tanár, f. hó 13-án, alig negyvenéves korában, hosszú betegsége után, kiszvedett. A jeles tollú férfi, már rég öröklött közvénybántalmakban szenvedve, egy évvel ezelőtt érdemeihez méltóan, nyugdíjaztatott Budapest főváros tanácsa által szülői körében. Kísértés a f. tavasszal Budapest gyógyintézetei és orvosai között várta és remélte felgyógyulását, mely helyett azonban a kénytelenkedő halál karjaiban találta föl azon békés hazát, hol nincs többé fájdalom. Elhunyt feleségünk ismert neve és irodalmi működése titerjedt Bars-megye határain; a kitűnő és fáradhatatlan szorgalmú irodalmi munkássága férfi neve általában és előnyösen ismert volt egy a tanügyi szakirodalom terén, mint a napi és heti zsurnalisztika hasábjain, mely utóbbi értelemben lapunknak is felejtethetlen, buzgó munkatársa volt s lapunk számos dolgozatok között tőle — még egy évvel ezelőtt. Azóta azonban elhalgatott, nem írt, nem írhatott, mert másnemű elfoglaltságai voltak: készülnie kellett az új hazába s tusakodnia halálos betegsége kinjaival, melyektől e hó 13-án, esti 9 órakor szabadult meg, itt hagyva a kesergő szülőket, kiket annyira tisztelt és szeretett; itt hagyva a sajtót, melynek oly odaadó munkása volt; itt hagyva a társadalmat, melyben, mint tanár — elismerést, mint hazafi — tisztele-

tet s mint jóbarát — közbeesülést és szeretetet érdemelt. Említett jeles tulajdonai mellett, mi, mint lapunk munkatársát barátunkat is gyászoljuk az elhunytban s többi barátai és tisztelői sorában részvétellel osztozunk a kesergő szülők fájdalmában, kiknek szeretett gyermeküket, pályájának s életkorának alig délfokán, kellett elveszteniük. — Legyen neki könnyű a föld!

A lévai gimnázium ügyében f. hó 16-án, R u d n y á s z k y Titusz Barsvármegye alispánjának elnökelet alatt tartott értekezlet elhatározta, hogy küldetésileg járul a vallás- és közoktatási miniszteriumhoz az iránt, hogy a 7-ik — s folytatolag a 8-ik osztályokat megnyitni méltóztassék s az összes tanerők rendszeresítését a kegyesrendiek főnökségével végrehajtva szabályozza — Bemutattott a bizottságnak az épület-tervezés is melynek keresztülvitele 70.000 forint igényel. A meglevő 22.000 forint kamatozása mellett azon remény táplálja a bizottságot, hogy társadalmi uton — a miniszteriumtól nyert határozott válasz után — képes leendő, néhány év alatt a hiányzó összeget előállítani. Vajha ezen remény a nagyközönség ismert áldozatkészsége folytán minél előbb teljesülne!

Hymen. Lapunk zártakor tudatjukvelünk óvári és szentmihályi P o n g r á c z Lajos es. kir. kamarás és Hont-megye alispánja fiának: P o n g r á c z Jenő veszipremi kir. alügyész és honvéd hadbíró-hadnagyának — darvaskői S z e n t i r m a y Irmával e héten történt egybekelését.

Simonyi Eugenia, a széles körben ismert Simonyi-család egyik ifjú tagja, élete tavaszán, 17-ik évében, hosszas szenvedés után, jobblétre szenderült. — Áldás és béke hamvaira!

Mailáth család tragoediája című röpirat összes, széküldendő példányainak tiszta jövedelmét, a Liptó-szt.-mihályi tűzkárosultak leginségesebbjeinek engedni át a szerző: gróf Mailáth Kálmán J.

A selmeczbányai tűzoltó-egylet f. hó 13-án ünnepelte 10 évi fönállásának jubileumát. Az egylet buzgó parancsnokságának szíves meghívása folytán, lévai tűzoltó-egyletünk kebeléből 12 tag vett részt az ünnepélyen P a z á r Károly, H a l a s y Kálmán és K o m z s i k Lajos parancsnokok vezetése alatt. — Nemesak az ügy iránti érdeklődés, a tapasztalat-szerzés, de a buzgalom fokozására is jótékony hatású volt az midőn a lévai tűzoltó-csapatot Selmezbánya város határain, a jubileumot ülo egylet egy dísz-szakasza, alparancsnokuk vezetése mellett, üdvözlő-beszéddel és a bányászati zenekar harmonikus zenéjével fogadta. A szívélyes kézszorítások után zene és kürtosz mellett vonult át az egyesült csapat a város főutcáján, a nagyszámú és szép selmeczi közönség sorfalai között; mely díszmenet befejezése után elszállásoltatván, este a programmszerű ismerkedési-estélyre gyűltékbezz a városi „Fölső-major” mulatóhely tánctermébe, hol a kedvező, szép estét arra is fölhasználták a selmeczbányai tűzoltók, hogy tüzijátékkal gyönyörködtessék a nagyszámú közönséget. Vig társalgás és sűrű toasztirozás között röptek az órák, rövid pihenést engedve a jubilálóknak épügy, mint a vidékieknek, mert másnap, — 13-án —

reggel 5 órakor már a kürtök harsány hangja s a hánya-zenekar díszbresztője visszhangoztak. Reggeli 6 órakor vonult ki a városi és kamarai tűzoltó-testület díszes és gazdag fölszerelésével, s a pénz terét szegélyező magas épületeket egy pillanat alatt lepték el az ügyes tűzoltók; — működtek a hidrofórok és öntözték a feeskendők; másfél órai sikerrel! gyakorlat után, — melyen az ügy iránt érdeklődők sokat tanulhattak, — következett a dísz-közlés, hol a jubileumi ünnepély dokumentálása után, két órai pihenő adatott. — Délutáni 11 órakor volt a Sembery-teremben a közebé, melyen úgy az egylet, mint a vendégek s az ügy iránt érdeklődők — mintegy 200-an — vönek részt. Az első fogás után, a jubiláló egylet érdemes elnöke, lelkes szavakban éltette a koronás királyt és felséges családját, épügy öfenségét Rudolf trónörökös t fenséges nejevel. Ezen, a jelenlevők által állva hallgatott szónoklat után egymást érték a szebbnél szebb fölköszöntők, a jubiláló-egylet parancsnokságára, működő-és pártoló tagjaira, a vendégszerető város polgáira, a egylet-értésre, testvériségre s így tovább. — Délutáni 2 órakor zeneszóval vonult ki a társaság Selmezbánya egyik kies helyére, az ugynevezett Rovnára, hol a szépnem is nagy számmal volt képviselve, és kedvező idő mellett ugyanevak iparkodtak a tűzoltók megmutatni, hogy a táncmulatság iránt is fogékonyak azok, kik önként egyesülnek a pusztító elem elleni harcra. Csak a virradat vetett véget a Terpsichorének bemutatott áldozeti ünnepélyességnek, kedves emlékeket vésvé be nem egy kebelbe. II—.

A lévai járásbíróóság tisztiz személyzete, a folyton növekedő ügyforgalom miatt, szaporítottatni fog — Mint értesülünk: egy jegyzői- és egy telekkönyvi állomásra rendszerezetett, melyekre a pályázat már ki is van hirdetve.

Sajnálattreméltó haláleset érte megyénk érdemes főjegyzőjének egyik leányát, M a r i á s s y Gizellát. — Az ifjú hölgy alig két évvel ezelőtt ment férjhez Pálffy Endre, közbányai gazdag háztulajdonos és sertéskereskedőhöz, kivel a legnagyobb boldogságban élt. — F. hó 15-én este még a legkedélyesebb társalgás között együtt vacsorált férjével a fővárosi népszínház-utezai lakásukon; reggel már halva volt. — Öszinte részvétellel családunk a lesújtott szülők fájdalmának enyhítéséhez.

A körünyezzei fűrdőből hazakészülőnek már zenészeink, kik a f. évi fűrdőévad kezdete óta ott időztek. — L a k a t o s Sándor, a zenekar vezetője, tudatja lapunk utján a helybeli közönséggel, hogy szeptemberhó 1-ére városunkba hazatér zenekarával.

A helybeli honvéd- és polgári lövésze-egylet löhelyiségén ma délután a szokott módon lövészet tartatik, mely egyutt „g ö m b - l ö v é s z e t t e l” is össze lesz kapcsolva s evégből értesítették a lövésze-egyleti tagok, hogy a lötérre s a j á t f e g y v e r e i k e t magukkal vigyék.

Lapunk múlt számában a helybeli főtrafikra vonatkozó megjegyzésünk után alkalmunk volt betekinteni a beszterezébányai pénzügyigazgatóságának a le-

Tárcza.

Koronás apostolunk ünnepén.

(1883. aug. 20.)

— Óda. —

Az ágyu hangja dörögve száll a légbe,
Miként a fenséges zsolozsma hang —
S millió magyar imáza egy le tőrdre,
Ha bug, ha eseng tőmördek érzharang.
Szavakra tón a mult idő k homálya,
S az őrfás szinpad ott áll hirtelen:
Villámzó fegyver, véres harczi pálya,
Közötte s rajt hazánk első királya
Jelenve meg — némán, fenségesen.

Ott áll az ő s, a koronás Apostol,
Nemes vonásim égi béke ül.
S mig látnokként jövő id ő re gondol,
Dicsőfény ragyog a drága ő körül ...
Előtte leng jövendő k lá s á l m a,
Egy ezred évi hosszú küzdelem:
E szép hon egy nagy sírhalom má válna,
On-gyermekét sötét ölcbe várja,
S a büszke nemzet elvész névtelen ...

A kard villámát rozda rég megölte,
S a magyaryelv zenéje néma lón,
Mely egykor egy dicső hazát belőlte,
H a d u r t dicsőve és imáda hön.
S ledőt a templom zengő boltos tja,
A márvány-oszlop is ledönteték ...
A szent kereszt nem lelkesít, ragyogva;
Homályos az, a földi sárba dova,
Holt nép már nem imáda istenét. —

E szent hely, hol a régi oltár áll,
Mily lángoló imák tanuja volt!
Mely, t u r u l - k é n t a felleg-honba szálla,
Áldván eget, átkozva bánt, pokolt! —
A kéjek val démonja ití emelte
Csilár-sugáros, da-telt templomát.
Arany f é l h o l d büszkén ragyog fölőtte,
Mig a magyar feledve, eltemve ve,
A dalt a síri leplen hallja át.

Kéj és gyönyör reszket e h é v d a n á b a t
É s l a n g o l b e n n e s z e n v e d y l e h e v e ;
De mig leért a holt magyar hönába,
Oly méla, bánatos, hívó leve.
Uj élet tér a dermedett tagokba,
A fénytelen szemekbe új sugár,
A délezeq harczi lu föláll, inogva,
Az ősi kardot lelkesülve fogja —
É s t ő n n i k e z d a s í r h o m á l y a m á r .

Villám vakít, zeng éznek orgonája,
Csatára hív egy égi harsona ...
A föld meging, a sír fölpattan rája,
„Éljen”-t üvölt föltámadt hősök szája

Es újra él a magyarok hona!
Sápadt a földold és letűnt egükről,
Halvány fényének már nem hódolunk,
Mely sírva szállt, habár k a c z a g v a t ű n t föl. —
K e r e s z t r a g y o g s á l l u j r a t e m p l o m u n k .

Ez volt legelső, szent királyunk álma,
Die-ő életének esőndes alkonyán ...
S kezét, habár remeg, kinyújtja áldva:
„Oh népem, légy erő s e nagy esatán!”
S felöl reá a zugó t u n g e r á r j a,
Egy lelkes, őrfás tenger-ár, a N é p :
„Ha küzdve lát a véres harczi pálya,
Örök fényben ragyogj honunk királya,
Egy bávös, lelkesítő fátylakép!”

Az álom teljesült, a szörnnyű álom:
Küzdénk, bukánk — sír-kő borult reánk ...
De lelkesültünk égi harsonádon,
Oh szent királyunk, és — f ö l t á m a d á n k !
É s m o s t , a z á g y u s é r z h a r a n g s z a v á r a ,
Mely hírd zengi, szent Apostolunk,
Eléd borulva szép honunk porába,
Egy ezred év után is téged áldva,
T é g e d d i c s é r ű n k , n é k e d h ó d o l u n k !

Romváry Károly.

A kompánista.

— Elbeszélés. —

„Pista te, ugy-e jó volna egy kis bor ebben az irtóztató forróságban?”

— Hol van hát?

„Nincs, de lehetne, s csak töled függ, hogy ma este a pinczelakban legyen egy kevés bor, mi pedig körülötte er gessük a bodor füstöket ...”

— Nem értem, bátya.

„Nem ám, mert te mindig anyámasszony vagy. Mikor én huszonégy éves voltam, hej, az áldóját!, nemvolt a vidéken olyan pinceze, melynek borát én meg nem kösoltam volna, — ha akartam. Na, igaz, most sem panaszkodhatom, bár a hatvanon túl vagyok, hogy itt-ott meg ne nézzem, milyen a bor. Hanem te és a te derék Janesi pajtásod itt, bizony ti csak nagyon is pulya emberek vagytok; panaszkodtok a hőség miatt, hogy már nem is dolgozhattok, és nincs egy ital borotok sem. ... pedig itt, a szőlők aljában annyi a bor még, hogy elég volna elhajtani a kőmaom négy kerekét is; mi pedig szomjazunk!! Na, hiszen jól van, ha ti nem akarjátok, nem tudjátok, majd teremtek én bort; ne mondja senki, hogy az öreg V i r á g , vén korában, forróságban szomjazott.“

— De hát, mondja meg bátya, hát mit tegyünk, hol vegyük a bort, ha nincs?

„Hm, nincs, nincs, de mikor mondom, hogy van! Hát nem tudjátok, hogy ennek a gényei parasztnak, itt a szomszédban, mellettünk, tele van a pinczéje: 6-és ujjborral, csak ki keli nyujtanunk a kezeinket érette és akár fűrdődhünk benne.“

— Az ám bátya, de az nem a miénk, ő pedig nincs itt, hogy kérhessünk tőle.

„Hát, hisz! ha nem a miénk, épen azt kell megtennünk, hogy miénk legyen.“

— Hja, de mikép, hisz! nincs pénzünk, hogy azt megvegyük, hát csak nem fogjuk talán ellopni?

„Ki beszél itt lopásról? te mulya, nem lopunk mi, csak elvisszük szekerem szépen az én pinczémbé, ott elhelyezzük; aztán három kulcsot csináltatunk, hogy mindegyiknek legyen külön egy kulcsa, és akkor járj a pinczébe, mikor neki tetszik. Hát lopás ez, mikor én magam odaadom a pinczémet a bornak és ti az én tudtommal és beleegyezésemmel jártok a borra?; nos, nem jól van ez kicsinálva, Pista? Neked vannak lovaid otthon, menj haza, fogd a szekeredbe s 10 óra felé jöjj a hideg pincék sarkára, ahol mi várunk, aztán elindulunk a gényei ember pinczéjéig, azt én kinyitom, mert szereztem hozzávaló kulcsot, s az egyik hordót kigrítjük, föltesszük a szekerre s elvisszük az én pinczémbé, a többi ugy lesz, amint mondtam.“

— Jól van bátya, de az édesanyám miatt hogyan foghatok én szekérbe, mikor az majd utánam jő?

„Se baj, mondd anyádnak, hogy nekem jössz segíteni, miután lovaimat eladtam, nincs szekereim, hogy majd én azt más alkalommal visszaszolgálom. Na, csak eredd, si-ss Pista öcsém, mi pedig menjünk innen kirendelt helyünkre.“

„Ugyan, mit akarsz még azokkal a szegény párákkal, hisz csak az imént fogta ki a szolgálja a hámból, már ismét befogod — és hová az éjszakára?”

— Virág Józsi bátya kért föl, édes szülém, hogy segítsen a bort, mit tegnap vett, pinczéjébe elszállítani.

„De hisz Virág Józsinak vannak lovai; aztán ki látott sötét éjszakán bort szállítani?”

— Virág Józsi bátya eladta a lovait, s a bort most, ebben a juliusi forróságban, legjobb éjjel szállítani.

„Mit? Virág Józsi eladta lovait? — lehetetlen! hiszen még harmadnapja házuk előtt baladt szürkével; kötve hiszem én ezt. És nem jobb volna a bort korán reggel szállítani?”

szállított áruszivarokra vonatkozó rendelkezés, minek folytán meggyezéstünk annyiban módosítjuk, hogy a főtrafikáns a leszállított áru Y a r a -szivarok tartására nem kötelezhető, amennyiben a selmeczi dohányraktárból ilyenmő sziva ok leszállított áron kibocsájtva nem voltak igaz, hogy a közönség érdekében más raktárhoz is fordulhatna az illető, de erre a szabályzat őt nem kötelezi. S így ez irányban a helyb. pénzügyi hatóság sem követelt el mulasztást. De, hogy leszállított áron Trabukó legyen a főtrafikban; ezután ezt már csakugyan követelhetjük.

Rövid hírek. — Időjárás: a jövő hétre, változó felhőzet mellett, helyenként esők várhatók; északnyugaton több, délkeleten kevesebb. — A bécsi nemzetközi villamos kiállítás f. hó 16-án Rudolf trónörökös, mint védnök, nyitotta meg ünnepélyesen — Stefánia trónörökös körében a várt örvendétes családi esemény — mint jelentik —, legközelebb, egy hét alatt fog bekövetkezni. — Magyarellenes tüntetések voltak Z á g r á b b a n, hol a magyar czimereket több helyiségtől leszállította, összetörte és sárba tiporta a esőcselék, kiket a rendőrségnek és katonaságnak kellett szétosztatni; a zendülék között számos sebesülés és elfogatás történt. — A Szt.-István-napi nemzeti nagy ünnepélyt Simor János bibornok-hercegprimás fogja vezetni. — Kossuth Lajos által, az atyja sírjára ezélt 2 évvel küldött díszes porcellán-koszorút a napokban helyezték el az alsó-dabasi templom oldalfalába. — Mária-Valéria főhercegnőt, királyunk legifjabb gyermekét — hirszerént — a portugál trónörökös nőt szemelte ki, ki jelenleg Bécsben idős, s az udvar részéről előzékeny figyelemben részesül. — A pozsonyi hidász-katonaság f. hó 21 től szept. 1-ig Pozsony és Dóvény között hidat emel a Dunán; a gyakorlat tartamára telefonhálózat lesz építve.

Apróság. A melegítő. A múlt télen egy madridi szép asszony a következő levelet kapta fiatal szomszédjától: „Bajos szomszédóm! Szobámban nincs kályha. — Ha nem akarja, hogy nyomorultam elveszsek a szörnyű hidegben, — adjon valami jelt nekem. En csak szép szemei tűzénél melegedhetem föl.” — A szép asszony a következőképen válaszolt: „Tisztelt uram! Becses levele fénye is el olvasta, ő oly nagy részvét van az ön sorsa iránt, hogy még ma este el megy önhöz — befűtteni. A fiatal ember e levél vétele után — rögtön egy kályhával ellátott más lakásba költözött. Sz.

Közgazdaság.

A szitvaújfalusi földmives-iskola f. évi októberhő 1-én megnyílik, mi által megyénk egy széles körben irigyelhető, nevezetes tanügyi haladással lesz gazdagabb. — A gazda-közönség, különösen a nagyobb birtokosok, szép rokonszenvvel fogadták a gazd. egylet elnöke, gr. Keglevich Istvánnak, e téren kifejtett működése eredményét, biztosítván azt növendékekkel, hogy ha már földmives-iskola van, tanulója is legyen.

De azzal még nincsen elérve minden, mert a földmives-iskola akkor felel meg teljesen rendelkezésének, ha abban kiszagdik gyermekei is tömegesen vesznek

— Már Józsi bátya megkért és én megígértem neki, már várakozik is reám Ólom Jancsival a hideg, pinczék alján; hát ne ellenkezzék édes szülém, mert kicsüfolnak, ugyis azt mondták, hogy édes szülém akadályoz engem abban, hogy önálló férfi legyek.

„Jól van, édes fiam, eredj! de vigyázz magadra, hejh! gonoszlelkű ember ám Virág Józsi, meg az a suttymban bujkáló Ólom Jancsi, kinek a szeméből sem néz ki valami jó; bizony jégre visznek édes gyerekem.”

— Már ne haragudjék édes szülém, olyan jók azok hozzá, mint a falat kenyér; az előbb is hozzáam jöttek, amint a buzát arattam és segítettek a félkeresztek összeraká-ában.

„Epen azért féltetek, édes fiam, nem tetszik nekem ezeknek a barátsága, mely még senkire sem hozott áldást. Lásd: Virág Józsi egykor feleségének akart, meg is kért, de sem szüleim, sem én, nem akartuk. Megboldogult édes apád, bár nem oly hetyke, mint Virág Józsi, de külbömb ember volt százszor nálánál; az volt a mi választottunk, s midőn Virág Józsinak tisztességesen kiadtuk az utat, haragjában és bosszúságában, az egész faluban elhíresztelte, hogy mennyire fogdosunk, mint akartuk tyukkal-kalácsal lekötni, hogy feleségül vegyen; de ő olyan leányt, már mint engem, Siposi Julesát, még csak szolgálójának sem fogadna be. Ólom Jancsi, szakasztott mása; ha közülük egyiknek baja és tanura van szüksége, a másik mindjárt melléje áll s égreföldre esküszik társának becsületessége s ártatlansága mellett. Nagyon gyanus emberek ezek; költenek, pazarolnak; de, hogy honnan kerül: honnan telik, azt senki sem tudja. Csak az ismeretes mindenki előtt, hogy a munkát kerülik és hogy mindig perben állanak. Menj, jól van, de vigyázz magadra!”

— Ejnye!, de késik az a Pista; lássa Józsi bátya, nem jó volt bevonnai azt az embert társaságunkba.

„Ne bánts Jancsi, jó lesz az arra, hogy a hordót pinczémbe szállítsa, akkor tesszük ki majd a szűrét, mikor nekünk tetszik; Hanem az már igaz, hogy soká késik. Bizonyosan az a vén esoroszllya, az anyja nem engedi eljönni. Van is oka neki; rám akarta tukmálni egykor az apja feleségül, de bizony nekem nem kellett az istenadta jámbor, együgyű leánykája. Az igaz, hogy most újból is reám vetette szemét, hogy a férje elhalt és hogy én szinte özvegy vagyok, de ugyan kinek kéne a vén esont, maradjon magának; nekem csak a fiu kell most... hanem csitt, már hallom a szekér zörgését.”

rész, hogy az itt elsajátított hasznos és okszerű eljárás kivívén az életbe, utmutatói legyenek gazdatisáknak arra, hogy miként gazdálkodjanak okszerűen, helyesen és jövedelmesen; hogy nemcsak abban van a gazda boldogulásának alapja, ha minél több piaci terményt alkalmaz, hanem ha állattenyésztésére, annak fokozására és javítására is lehető nagy gondot és figyelmet fordít.

A földmives-iskola ügyének ismertetését a nép előtt lehetőleg eszközölni kellene, buzdítván a népet arra, hogy gyermekeit küldje be ide, hol évente 120 frtért nemcsak tanításban és oktatásban részesül, de tükéletes ellátást: lakást és élelmezést is kap. Az itt eltöltött két év alatt megtanulja a gyakorlati kézfogásokat a gazdaság köréből, az állatok körüli elbánást, a tükéletes és okszerű ápolást, tenyésztést; elsajátítja az elméleti tudományok azon részét, mely egy kisgazdának föltétlenül szükséges s ha kilép az életbe, nem fog oly vakságban tapogatódnai, mint az, kinek könyv soha nem volt a kezében, vagy kisého egyébtől nem, mint a bérestől, kocsistól hallott csak a gazdasági tudományok felől valamit.

Bars megyének értelmes és jómódu kisgazdája nagyon sok van. Csak figyelmeztetni kellene e jóra hajlítható, értelmes és derék magyar népet arra, hogy 16-20 éves fiát küldje el ezen iskolába, hol szellemi kineveléssel megrakottan az atyai gazdaságot jövedelmében megkészszerelve vezetné tovább. Alig lenne föltehető egy értelmes és jómódu apáról, hogy gyermekeivel ily könnyen és esekély áldozatba kerülő, szellemi tökélet, mely sokszorosan fogja az áldozatot visszatéríteni, — megszerezni elmulasztaná.

Bizalomteljes reménnyel tekintünk tehát a nép jólétét és anyagi boldogulását folyton szemek előtt tartó birtokos, lelkes és jegyző urak azon kifejtendő működésük elé, hogy a gazdaközönséggel megismertetni lesznek szivesek a földmives-iskola üdvösségét s abba gyermekeik beküldésére őket buzdítandják.

A földmives-iskola 24 növendékkel fog megnyílni, nagy büszkeségre szolgálja a megyének, ha e szám jóval túlhaladva lenne október 1-én.

Szobonya Bertalan.

Irodalom és művészet.

800 magyar népdal zongorára alkalmazva! A „Magyar Dalalbum”ból, mely a magyar népdalok legnagyobb gyűjteménye, megjelent a IV-ik kötet is a 601-800. számú dallamokkal zongorára alkalmazva. A „Dal-Album” minden kötetéhez szöveggel is adatott ki „Magyar Daltár” című al tt, mely az előbbiben megjelent dallamok összes szövegeit és pedig száma nézve több mint 6000 versszakot foglal magában. Magyar népdalaink ezen gyűjtem nye a külföldön is rendkívüli elterjedésnek örvend, hazánkban pedig minden zenekedvelőnek meg kellene azt szerezni. A z egytetemes magyar népdal gyűjtemény ára: „Magyar Dal-Album”: I. és II. kötet ára kötetenként fütve 1 ft 20 kr., diszkötésben 2 ft 40 kr., mindkét kötet egy diszkötésbe kötve 4 ft; III. és IV. kötet ára kötetenként fütve 1 ft. 80 kr., diszkötésben 2 ft 80 kr., mindkét kötet egy diszkötésbe kötve 4 ft 80 kr. „Magyar Daltár”: I. II. III. és IV. kötet ára kötetenként fütve 80 kr., diszkötésben 1 ft 60 kr.; az I. és II. kötet egy diszkötésbe kötve 2 ft 80 kr., a III. és IV. kötet, egy diszkötésbe kötve 2 ft 80 kr. — Az egytetemes magyar népdalgyűjtemény folytatóságos megjelenése egy ideig szünetelni fog, míuthogy a következő

„Na csak hamar ide, Pista öcsém!, a pincze nyitva, egy lélek sines a közelben, könnyen végződünk.”

— Hát nem lesz-e bajunk Józsi bátya, hogy másnak a borát tudja és akarata nélkül elvisszük?”

„Ugyan, hát mi lenne, nincsen-e a gényei parasztnak elég bora, hisz nem mind vissztük el, hagyunk neki is. Csak hamar... igazítsd a szekeret... aztán le a pinczébe és gurítsuk föl ezt a hat-akósat, a kötél késszen van; te tartsd a kötelet, mi toljuk... csak szaporán... így ni... fönt van a hordó... le a kerekkel, föl a hordóval... aztán aláruzzunk... ugy tedd föl a kerekeket... most indulhatunk... bajh, mert melegünk van ám, sietni kell a dologgal, különben kifáradunk ebben a tikkasztó időben...!”

„Megállj, most itt a pinczém. Jancsi!, elő ismét a rudakkal... Pista!, megint le a kerekkel — szállítsd a kedves vendéget rendelkezési helyére...! Na, bent vagyunk már mindenestül... Igyál Pista!, megérdemelted... derék munkát végeztél... Lásd, most ez mindig így fog tartani. Itt az egyik pinczekules, amikor tetszik, akkor jöhetsz, senki sem fog háborgatni; ihatol akkor és annyit, amikor és mennyit akarsz; de hallga... ne szólj erről senkinek semmit, ha elfogy, majd tovább folytatjuk a munkát. Ugy-e jobb a hordó mellett ülve fogyasztani a borocskát, mint izzadsággal kapálgatva, várni, míg a jó istennek tetszik valami áldást adni...?”

— Jól van, bátyám uram, de hát ha mégis kitutódik, azt mondta ám édes szülém, hogy mink rosszban törjük a fejünket s rossz uton járunk, mikor a sötét éjszakát használjuk a munkára, holott elég hosszú a nap!

„Asszony-beszéd, hosszú haj, rövid ész!, hát ebben a forróságban nappal hogy lehetne a bort szállítani s azzal elbánni, mikor éjjel is majd megesz az izzadság? Ne félj semmit Pista öcsém, jót állok én azért, hogy mire a gényei paraszt észreveszi, hogy hibázik a hordója, addig megisszuk a bort, tele töltjük vízzel és helyére tesszük.”

— No, már azt bátyám-uram jobban is szeretném mert akkor ugyan már mitől sem tarthatnánk.

„Meglesz öcsém, csak szorgalmasan járj a pinczébe és használj szabadságodat.”

„Te Jancsi, nagyon fogy már a bor, ma-holnap semmi sem lesz a hordóban; az a Pista gyerek ugyan csak derekasan lát a fogyasztáshoz —, már ezt nem lehet engedni.”

kötetek anyag-gyűjtése, feldolgozása és rendezése időt igényel. Megrendelések lezárásáigben a „Magyar Dal-Album” kiadóhivatalához Győrbe intézendők. Különbön kapható, minden rendes hazai és külföldi zeneműkereskedésben is.

Nyílttér.*)

L é v á n, egy külön udvarra! bíró, egészséges, 4 szobából álló lakás, minden mellék-helyiségeivel együtt októberhő 1-jétől, — esetleg hamarabb is — bérbeadandó. — Bővebb fölvilágosítást ad, Léván.

Kabina József,
házulajdonos.

3-3.

Üzletembe két, jó házból való fiu — gyakornokul fölvetetik. Léván

Beszedeits Sándor
könyvkereskedése.

3-3.

L é v á n, a Kaszinó-utczában lévő L ó z e r t h -féle ház, szabadkézből eladó.

Bővebb tudósítást nyújt, Léván

Levatic Gusztáv,
ügyvéd, mint megbízott.

3-3.

Nevelő. — Egy uri-házhoz, vidéken nevelő kerestetik három fiu mellé, kik közül kettőt az algyimnáziumi s egyet pedig az elemi iskola tan-tárgyaira kell oktatni.

Bővebb fölvilágosítást ad Léván.

3-2.

Missik Gyula,
kereskedő.

2. Komoly hangok.

„Altenfelden. Tökintetes ur! Kérem legyen szives, a mukacs székrek-dés ellen igen hasznosnak tapasztalt, ugynevezett svájci labd-csaiából nekem küldeni. Grüll Ferencz, községi orvos.”

„En már sokféle kísérletet tettem az ön, ugynevezett svájci labdacsaival, s örömmel konstátálom, hogy azok az illető bajokban kitünő hatásnak bizonyultak. Dornbach Bécs mellett, Dr. Felder, Engelbert, községi orvos a hg. Schwa zenberg család kázi orvosa.”

„Tekintetes ur! Az ön labdacsaival kísérleteket tettem a azok hatásit nagyon dicsérték nekem stb. Tisztelettel. Weber F. gyakorló orvos. Uzeneich, u. p. St-Martin.”

„Wöllau, Cilli mellett. Tekintes ur! A küldött labdacsek hatásával minden tekintetben teljesen megelégedve kérem stb. Tisztelettel, Kulue F. gyakorló orvos. (Brandt Richard gyógyszerész urnak, Zürichben. Svájez.)”

Egy doboz arra gyógyszerárakban 70. krajczár.

Lévai piaciárak.

Rovatvezető: K ó n y a József város-kapitány.

Buza: mmázsanként 9 ft. — kr — 9 ft
60 kr. Rozs: 7 ft. 20 kr.—7 ft. 50 kr. Árpa: 7 ft.
7 ft. 60 kr. Zab: 6 ft. — 6 ft. 50 kr. Kukoricza:
7 ft. — kr. Bab: 8 ft.

*) E rovat tartalmáért nem felelős a Szerk.

Felelős szerkesztő és lapulajdonos: **Hollo Sándor.**

— Magam is úgy veszem észre, hogy a hordónak a fenekén járunk már; s ez reánk nézve bizony nem esekély baj.

„Tudod mit Jancsi? Este van; bizonyosan ott lesz a gyerek —, assunk rajta és fogjuk el.”

— Nagyon jó lesz; menjünk...!

„Ahá!, itt vagy szép madár...? jöjj Jancsi, itt a gazember, tolvaj, aki ami véres veritékkel szerzett boruakat lopja... előre Jancsi, fogjuk el!, — add meg magad, mert külbömben levőünk...!”

— De bátyám uram, hisz az én vagyok... én: Hegyi Pista...!

„Mit, te vagy a tolvaj... te, Hegyi Pista...?! Na nézzétek, ki hitté volna, hogy ez az alamus, jámbor Pista gyerek tolvaj legyen...!”

— De Józsi bátya, hisz a kigyelmed belecgyezésével jártam ide; kigyelmed adott kulesot.

„Mit, — én adtam a kulesot...? Hallod Ólom Jancsi, halljátok szomszédaim, hogy én adtam neki a kulesot? mikor az én kulesom itt van... Ej gazember, te csináltattad magad a tolvajkulesot... és most még rám meri fogni, hogy én adtam neki... szemtelen hazugság! Add ide Jancsi a kötelet, kötözzük meg jól és vigyük a törvény elébe, majd elbánnak ott vele érdeme szerint.”

— Engem megkötözni?! Ne nyuljon senki hozzám, mert halál fia! Józsi bátya, hát nem együtt hoztuk ezt a hordó bort a gényei paraszt pinczéből, hogy tetszésünk szerint ihassunk?

„Ahá!, ugy, hát a gényei paraszt borát is te lopad el, gazember, tolvaj!, s most már az enyémet lopod?, hallottad ezt Jancsi, hallották kigyelmedek, kedves szomszédjaim? Jól van, hogy már csak tudjuk, ki a tolvaj a hegyen! Kötözzük meg Jancsi, segítsenek mindnyájan, beszállítjuk a bírósághoz és tanuskodunk amellett, hogy bevallotta a gényei paraszt borának ellopását is. Istenem!, ki hitte volna, hogy ez a becsületos ember is tolvaj legyen. Na, majd megőrül ennek az édesanyja, ha megtudja, hová jár forróságát lehűteni kedves magzatja!”

— Átok!, átok kegyelmedre, Virág Józsi!, ki engem elcsábított és a börtönbe vetett. Ó anyám!, édes szülém!, báresak hallgattam volna intéredre, most nem kellene oly keservesen lakolnom... Megérdemeltm... Verje meg az Isten kegyelmedet, Virág Józsi...!

Váry.

2075/1883. Árverési hirdetményi kivonat.

A lévai kir. járásbíró, mint telegkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **lévai takarékpénztár** végrehajtónak **Adamosa József** és neje **Gergő Mária** végrehajtást szenvedők elleni **320 frt.** tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében **Adamosa József** és neje **Gergő Mária**nak a lévai 124. sz. tjkvben A + 1 sor-szám alatti **szekérszék** és az azon épít. 612. összeírású számú **lakházakra** az árverést **459 frtban** ezzel megállapított kiállítási árban elrendelte, és hogy a főnebb megjelölt ingatlan az 1883. évi **szeptember hó 13 ik** napján délelőtti 10 óra or **Léva** mezővárosában a kir. telegkönyvi iktató hivatal helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiállítási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának **10%** -át vagyis 45 frt 90 kr o. é. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelt 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban, a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Léván, 1883. évi június hó 13. napján.

A lévai kir. bíróság, mint telegkönyvi hatóság.

208. **GYENES JÓZSEF**, kir. járásbíró.

1933/1883. Árverési hirdetményi kivonat.

A lévai kir. járásbíró, mint telegkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **lévai takarékpénztár** végrehajtónak, ifj. **Kacsanyecz János** végrehajtást szenvedő eleni **230 frt** tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében ifj. **Kacsanyecz János**nak, a lévai 1195. tjkvben, 41. sorsz. alatt foglalt 444. összeírású számú **lakházára** az árverést **1808 frtban** ezzel megállapított kiállítási árban elrendelte, és hogy a főnebb megjelölt ingatlan az 1883. évi **szeptember hó 10-ik** napján délelőtti 10 óra or **Léva** mezővárosában, a kir. tjkvi iktató hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiállítási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának **10%** -át vagyis 180 frt 80 kr készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett, árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelt 8. §-ában kijelölt, óvadékképes értékpapirban, a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Léván, 1883. évi június hó 8. napján.

A lévai kir. járásbíró, mint telegkönyvi hatóság.

209. **GYENES JÓZSEF**, kir. járásbíró.

Eladó bor.

Kitünő minőségű **óborok**, valamint közönségesebb **ó- és ujborkok** nagyobb mennyiségben, vagy hektoliterenként kaphatók:

Léván **Levatic Márton**
210. 3-1. **pinczejéből.**

1938/1883. Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezzel közhírré teszi, hogy a lévai kir. járásbíró, mint telegkönyvi hatóság ^{42/1883.} számú végzése által **Pólya Mór** végrehajtó javára **Demeter István** és ifj. **Major András** elen **160. frt.** tőke, ennek 1882. évi október hó 6. napjától számított **6%** kamatai és pedig összesen **38 frt. 23 kr.** perköltés követelés erejéig elrendelt kiel. végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és **360. frtra** becsült **három ló, egy kocsi és egy szekér**-ből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 305. számú kiküldetést rendelő végzése folytán a helyszínén vagyis **Bajka** községében a bírói háznál leendő eszközlésére 1883. évi **augusztus hó 25.** napjának délután 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsárón alul is eladatni fognak.

Mindazok, kik **elsőbbségi**, vagy tulajdoni igényt vélnek érvényesíttetni, igényeiket alulírotthoz az árverés megkezdéseig adják be, mert különben csak a vételár hátralékára fognak utasíttatni.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t. cz. 108. §-ában megállapított föltételek szerént lesz kifizetendő.

Léván, 1883. évi auguszt. hó 17. napján

211.

Hartyánszky Béla, bir. végrehajtó.

Szálloda bérbeadása

Besztercebányán.

A **BESZTERCEBÁNYAI HITELEGYLET** tulajdonához tartozó, a fő t é r e n lévő, régi jó hírnévnek örvendő, s a

„**Vörös rákhoz**” címzett szálloda **f. évi október 1-től** — több évre bérbe adatik.

A ház két emeltes, tökéletesen újjá van alakítva, magában foglal egy nagy éttermet, 20 lakószobát, eseléd-korcsmát, tágas konyha-, éléskamra- és pinczehelyiséget; istállókat, kocsi-félszereket, széna-padlásokat, jégtartókat, telephont és házi távirót.

Bővebb fölvilágosítással készségesen szolgál és ajánlatokat **f. évi augusztus végéig** elfogad az alólírott.

212. 3-3

Az igazgató tanács.

Vagyok bátor a n. é. közönség figyelmét az időközi

képes-, irodalmi- és szaklapok
közelgő évfolyamára

fölvívni, melyekre előfizetéseket elfogadok.

Vidéki megrendeléseket a csekély keresztkötés és postadíjak fölszámítása mellett, a megjelenés után pontosan elküldök.

Azonkívül előfizethetni nálam, bárhol megjelenő

napi-, heti- és divatlapokra

a kitett árban.

Könyv- és hangjegyekereskedésben

az irodalom újabb termékei mindenkor raktáron vannak és kívánatra megtekintésre is küldök. — Oly irodalom-barátok, kik az újdonságok mindenkori megküldésére igényt tartanak, sziveskedjenek ebbeli kívánalmukról levélileg értesíteni, melyeknek pontosan meg fogok felelni.

Minden, bárhol hirdetett **munkákat** kívánatra legrövidebb idő alatt meghozatok és csak a **kitett árt** számítom, (minden költség fölszámítása nélkül).

Papir- és írószer-raktáram

a nagyobb gyárosokkal való összeköttetés által azon helyzetbe jutott, hogy úgy az ár-, mint az áru jósága által, minden követelésnek eleget tudok tenni.

Utólag bátorkodom a n. é. közönségnek

KÖLCSÖNKÖNYVTÁRAMAT

fölvívni, mely a legrövidebb idő alatt az irodalom **legújabb termékeivel** lesz gyarapítva és melyből jegyzéket kívánatra szivesen küldök.

Midőn még egyszer bátor vagyok a föntebbieket szives figyelmükbe ajánlani és szük-ségleteik födőzésére üzletemet fölvívni, a legpontosabb kielégítésről előre is biztosítva, maradtam

mély tisztelettel

Beszédits Sándor könyvkereskedése

nevében:

Manovill J. üzletvezető.

213.

Gymnáziumi Tanulók

a legtisztességesebb-nemű polgári ellátásra

(lakás-, élelmezés-, mosás-, tisztogatással),

ugy a tanulmányokbani kellő fölügyeletre

elfogadtatnak alulírott által, kinek e célra mintaszerűen **berendezett** és minden szükségességgel fölszerelt, **tágas és egészséges helyiségei** a gymnáziumi épületnek majdnem **t ö s z o m s z é d s á g á b a n v a n n a k.**

Eziránt a t. szülőknek, vagy érdekletteknek személyes, vagy levélbeli tudakozódásaira készséggel ad értesítést

Léván,

Holló Sándor,

214.

képezdei tanár.

A z u j

ISKOLAI TANÉV

beáltával van szerencsém a n. é. tanhatóságok, szülők és a *tanuló-
ifjuság* becses figyelmébe ajánlani üzletemet, melyben

mindennemű tankönyvek,

ugy **népiskolai**, mint **gymnáziumi** használatra, raktáron vannak s ugyancsak üzletemben bárminő **iskolai szerek**, egymint:

papíros, irón, írófüzetek, írőkák, tollak, fekete és színes tinta sat., **jutányosan, nagyban és kicsinyben** kaphatók.

Üzletemet a n. é. tanhatóságok és szülők becses figyelmébe ajánlva, vagyok

tisztelettel

Léván, a Bäder-féle házban.

Özv. Lovas Istvánné

215.

könyvkereskedő és könyvkötőüzlet-tulajdonos.